

Alkotmánybíróság
Budapest, Donát utca 35-45.
1535 Budapest, Pf. 773.

Dr. Bitskey Botond Főtitkár Úr részére!

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: <u>IV/1074-2/2020</u>	
Érkezett: 2020 AUG 17.	
Példány: <u>1</u>	Kezelőiroda:
Melléklet: <u>0 db</u>	<u>ju</u>

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott Beiner József [redacted]
felperes (a továbbiakban: Indítványozó) a [redacted] alperessel szemben

[redacted] a) bírói jogkörben okozott kár megtérítése iránti ügyben a T. Kúria, mint felülvizsgálati bíróság által 2020.03.03. napján a Pfv.II.20.515/2019/4. szám alatt hozott ítélete ellen - Veszprémi Törvényszék útján 2020.06.18-án előterjesztett alkotmányjogi panasz ügyében a T. Főtitkár Úr 2020.07.06. napján a IV/1074-1/2020. ügyszám alatti tájékoztatójára hivatkozással az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. tv. (a továbbiakban: Abtv.) 27. § (1) bekezdése alapján az alábbi

kiegészítéssel és hiánypótlással egységes szerkezetbe foglalt

alkotmányjogi panaszindítványt

terjesztem elő.

Kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a tisztelt **Kúria**, mint felülvizsgálati bíróság **Pfv.II.20.515/2019/4** számú ítéletének alaptörvény-ellenességét, és az Abtv. 43. §-ának megfelelően azt semmisítse meg.

Kérelmem indokolásaként az alábbiakat adom elő:

1. Az indítvány benyújtásának törvényi és formai követelményei

a) A pertörténet és a tényállás rövid ismertetése, a jogorvoslati lehetőségek kimerítése:

Előadom a tisztelt Alkotmánybíróságnak, hogy a t. [redacted]
[redacted] alperes ellen, bírósági jogkörben okozott kár megtérítése iránt indítottam pert, mely első fokú bírósági eljárás az összeférhetetlenség okán a tisztelt Veszprémi Törvényszék előtt volt folyamatban a 7.P.20.152/2017 számon. Az ügyben a tisztelt Veszprémi Törvényszék 7.P.20.152/2017/39-I. sorszáma alatt hozott ítéletet, 2018. június 27. napján. Az első fokú ítélet részben helyt adott a kereseti kérelmemnek, mert az általam kért 5.707.365,- forint kártérítésből mindösszesen 916.393,- forint kártérítést ítélt meg részemre. A tisztelt első fokú bíróság ítéletét az általa beszerzett és a perben 26-os sorszámon lajstromozott igazságügyi könyvszakértői véleményre alapította, mely szakvéleményt [redacted]
[redacted] igazságügyi könyvszakértő úr (nyilvántartási száma: 010772) készítette, 2018. 03. 21-én.

(Mellékelem az igazságügyi szakértői véleményt és az első fokú bíróság hivatkozott ítéletét.)

Az első fokú bírósági ítélet ellen mind én, mint felperes, mind pedig az alperes fellebbezéssel élt. A jogorvoslati eljárás a tisztelt Győri Ítéltábla, mint másodfokú bíróság előtt a Pf.III.20.269/2018 szám alatt folyt, mely másodfokú eljárásban 6-os sorszám alatt született meg az immáron jogerős ítélet. A T. Győri Ítéltábla a Pf.III.20.269/2018/6 sorszámú (2018. 11. 27. napján kelt) ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta. A másodfokú bírósági ítéletet szintén mellékelem. Engem, mint felperest az ügyben pártfogó jogi képviselőként az első- és másodfokú eljárásban [REDACTED] egyéni ügyvéd [REDACTED] [REDACTED] képviselt, akit számomra a Fejér Megyei Kormányhivatal Székesfehérvári Járási Hivatala Hatósági Főosztály Gyámügyi és Igazságügyi Osztálya rendelt ki a FEE/301/360350-3/2017. számú határozatával, mely kirendelés a peres eljárás jogerős befejezéséig szólt. A pártfogó kirendeléséről szóló határozatot szintén mellékelem.

A jogerős ítélettel szemben a tisztelt [REDACTED] alperes élt a tisztelt Kúria előtt felülvizsgálati kérelemmel, mely kérelme folytán a Kúria, mint felülvizsgálati bíróság a Pfv.II.20.515/2019 szám alatt járt el. Tekintettel arra, hogy a pártfogó jogi képviselőm kirendelése a fent hivatkozott határozat értelmében a polgári peres bírósági eljárás jogerős befejezéséig szólt, így a Kúria előtti felülvizsgálati eljárásban jogi képviselő nélkül maradtam.

A Kúria, mint felülvizsgálati bíróság számomra meglepő módon aztán a Pfv.II.20.515/2019/4 sorszámú (2020. március 03. napján kelt) ítéletével részben hatályon kívül helyezte a tisztelt Győri Ítéltábla jogerős ítéletét (Pf.III.20.269/2018/6) és a kereseti kérelmemet teljes egészében elutasította! A Kúria döntését a tisztelt Veszprémi Törvényszék, mint az ügyben első fokon eljáró bíróság az előtte folyó eljárásban engem pártfogó jogi képviselőként képviselt, [REDACTED] egyéni ügyvédnek kézbesítette 2020. április 17. napján. Tehát a felülvizsgálati eljárásban született utolsó ítélet kézhez vételének időpontja esetemben 2020. 04. 17-e, ezért a jelen alkotmányjogi panaszomat az Abtv-ben előírt 60 napos határidőn belül, annak megtartásával terjesztem elő.

A Kúria, mint felülvizsgálati bíróság pártfogó jogi képviselőmet az alperes felülvizsgálati kérelmének előterjesztéséről a **Pfv.III.20.515/2019/3**-as sorszámú (Budapesten, 2019. március 28. napján kelt) végzésével értesítette, és ezzel egy időben küldte meg a Pfv.III.20.515/2019/2-es sorszámú végzését is, mellyel pedig a Győri Ítéltábla jogerős ítéletének a végrehajtását felfüggesztette, alperes ez irányú kérelmének helyt adva. A tisztelt Kúria III-as számú felülvizsgálati tanácsának összetétele a következő volt: [REDACTED] a tanács elnöke, [REDACTED] előadó bíró, míg szavazó bíró pedig [REDACTED].

Arról a tényről, miszerint az alperes felülvizsgálati kérelmét elbíráló tanács száma, és annak összetétele megváltozott, én, mint felperes csak a felülvizsgálati ügyben hozott – jelen

alkotmányjogi panasszal is támadott – Pfv.II.20.515/2019/4-es sorszámu ítélet kézhez vételekor szembesültem, és szereztem tudomást.

A Pfv.II.20.515/2019/4-es ítélet végén szerepel a Pfv.II. számú tanács tagjainak felsorolása akként, miszerint a tanács elnöke [REDACTED] volt, míg az előadó bíró [REDACTED] míg szavazó bíróként pedig [REDACTED].

A tisztelt Kúria, mint felülvizsgálati bíróság eljáró tanácsainak és az eljáró bírók személyében bekövetkezett változással kapcsolatos aggályomnak azért vagyok kénytelen hangot adni, mert véleményem szerint és álláspontom szerint nem volt véletlen a tanácsváltozás és a bírók személyének megváltoztatása, ugyanis az ítélet hozó tanácsban helyet kapott [REDACTED] bírónő, aki korábban a tisztelt [REDACTED] (alperesnél) tanácselnökként járt el. Ott teljesített szolgálatot a károm bekövetkeztekor is.

Ezen tény az, amely miatt megrendült a bizalmam a Kúria pártatlan és jogszerű (törvényes) eljárásban, amit pedig az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdései rögzítenek. (A hivatkozott kúriai végzéseket és a támadott ítéletet szintén mellékelem.)

Magyarország Alaptörvénye ugyanis kimondja:

XXVIII. cikk (1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el. (7) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti."

Az Alaptörvény "Szabadság és Felelősség" fejezetében alapjogként meghatározott és a fentebb idézett rendelkezések a tisztességes, nyilvános és határidőn belüli eljáráshoz, a független és pártatlan bírósághoz való jogot fogalmazzák meg a jogorvoslathoz való joggal együtt.

Álláspontom szerint ugyanis a támadott Kúriai döntés meghozatalához vezető eljárás és az ennek nyomán született ítélet mindenekelőtt sérti a tisztességes eljáráshoz való alapjogomat és ezzel szoros összefüggésben a jogorvoslathoz való joggal szemben támasztott alaptörvényi követelményeket. Az Alkotmánybíróság töretlen gyakorlata szerint a bírósághoz való hozzáférés még nem elégíti ki az alkotmányos követelményeket, emellett az eljárás minősége is alapvető jelentőségű alkotmányjogi kérdés. Ezt a kérdést a testület az évtizedek során több ízben vizsgálta, de éppen a valódi alkotmányjog panasz kapcsán fejtette ki ennek lényegét. Ezek közül a 3068/2013 (III.14.) AB határozatot és a 7/2013 (III.1.) AB határozatot emelem ki, melyekben a T. Alkotmánybíróság összefoglalta a jogállamiság, jogbiztonság, tisztességes eljárás követelményének érvényesülésére irányadó korábbi határozatainak releváns lényegét.

A tisztességes eljárásra vonatkozó több évtizedes konzekvens gyakorlat értékmérő szerepét kiemelve a 7/2013. (III.1.) AB határozatban az Alkotmánybíróság kifejtette azt is, hogy az Alkotmánybíróság az új Alaptörvényi szintű feladatának a bírói döntések Alaptörvénnyel való

összhangjának vizsgálatakor az Alaptörvényben megfogalmazott tisztességes eljárás alkotmányos követelményrendszerének elemeit alkotmányos mérceként veszi figyelembe. Az ABH-ban kimunkált alkotmányos mérce értelmében a tisztességes eljárás (a fair trial) követelménye az eljárásjogi garanciák érvényesülését is felöleli és egyben olyan minőséget jelent, amelyet az eljárás egészének és körülményeinek figyelembe vételével lehet csupán megítélni. Ebből következően egyes részletszabályok hiánya miatt épp úgy, mint valamennyi részletszabály megalkotásának dacára lehet egy eljárás méltánytalan, igazságtalan vagy nem tisztességes. Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint a tisztességes eljáráshoz való jog magában foglalja az alkotmány szövegben kifejezetten nem nevesített, bírósághoz való jog valamennyi feltételét is (ABH 1998,91,98-99.).

A tisztességes eljáráshoz fűződő jog körébe tartozik a hatékony bírói jogvédelem, az érdemi elbírálás, az időszerűség, a jogbiztonság és kiszámítható jogalkalmazás, a hatáskör elvonás tilalmának tiszteletben tartása.

Előadom továbbá azt is a tisztelt Alkotmánybíróságnak, hogy a tisztelt Alperes, tehát a [REDACTED] a felülvizsgálati kérelmében kizárólag a kár (bekövetkeztének) tényét vitatta, a jogellenes magatartását nem! Az alperesi védekezése illetve a felülvizsgálati kérelme lényegében abból állt, hogy érvelése szerint a negatív vagyonomban, azaz az ellenem folyó végrehajtási eljárásban az adósságom összegének negatív változása (tartozásom emelkedése) nem minősül kárnak!

A jelen alkotmányjogi panasszal támadott Kúria, mint felülvizsgálati bíróság Pfv.II.20.515/2019/4 számú ítéletének érdemi indokolása a [35]- [55]-pontjai között található meg, melyek közül kénytelen vagyok kiemelni a [43] pontot, ahol maga a Kúria is kimondja, hogy egyetért azon állásponttal, miszerint kár lehet az is, hogy a károsult adósságának összege emelkedik. Ezt követően azonban az [50] - [53] pontok alatti érvelése szerint azért nem ért engem kár, mert hogy a végrehajtási eljárásban szerinte nem teljesítettem (legalább részben) az adósságomat, ezért nem ért engem álláspontjuk szerint kár!

A tisztelt Kúria ezen érvelése és okfejtése álláspontom szerint, azon túlmenően, hogy Alaptörvény ellenes - mert a kár fogalmára vonatkozó Ptk. szabályokat nem az Alaptörvény 28. Cikkben megfogalmazottak szerint értelmezi -, iratellenes is, mert a végrehajtási ügyemben az eljáró önálló bírósági végrehajtó az ingatlanom árverezése mellett a nyugdíjamat is letiltotta.

Álláspontom szerint a Kúria általam támadott ítélete az alábbiak miatt sérti az Alaptörvény XXVIII. Cikk (1) és (7) bekezdésében foglalt alapjogaimat:

- A Kúriai tanács megváltoztatása miatt olyan bíró vett részt az ítélethozatalban, aki a károm bekövetkeztekor az alperesi törvényszéknél teljesített szolgálatot, így az eljárás pártatlansága és a függetlenség általam erősen megkérdőjelezhető. A bírói függetlenség és pártatlanság követelménye ugyanis az eljárás alanyai számára garanciát jelent. Az eljárási biztosítékok azért szükségesek, hogy az igazgatási jellegű beavatkozás határait a szervezeten belül kijelöljék és azt a szervezeten kívül is láthatóvá, egyértelművé tegyék. Következésképpen a

"törvényes bírótól való elvonás" tilalma is - az önkényes ügyelosztási renddel szemben - az eljárás résztvevőit megillető biztosíték, aminek csak egyik eleme a Bszi. szabályaira épülő szolgálati beosztás szisztémája. Annak megítélésakor, hogy a konkrét ügyben ki tekinthető törvényes bírónak, ugyanilyen súllyal jönnek számításba többek között az eljárási törvénynek a hatáskörre, illetékességre, a jogorvoslati rendre és a tisztességes eljárás követelményének biztosítására vonatkozó további rendelkezései. Az pedig éppen a törvény előtti egyenlőség érvényesülését szolgálja, hogy az említett jogszabályok mindenki számára olyan bíró közreműködését garantálják, akitől az ügy tárgyilagosa megítélése nyilvánvalóan elvárható.

Az Alkotmánybíróság ugyanis a tisztességes eljárással és jogbiztonsággal összefüggésben, a 42/2004. (XI.9.) AB határozatban fejtette ki: a jogorvoslati eljárásban a törvény szabályainak "azt kell a fél számára lehetővé és a jogorvoslati fórumra nézve kötelezővé" tenni, hogy hibás döntés esetén a sérelem valóban orvosolható legyen. Másutt azt hangsúlyozta, hogy: "az államnak olyan jogszabályokat kell megalkotnia, amelyek eljárási garanciák nyújtásával az alanyi jogok érvényesítésének lehetőségét megteremtik" (602/D/1999 AB határozat, ABH2004). A 19/1999. (VI.26.) AB határozatban kiemelte, hogy a bírói tevékenység lényegét jelentő konfliktusrendezés lehetőségét és stabilizáló szerepét a jogorvoslati fórum több fórumú megerősített, azon kötelező erejű és végrehajtható döntésének lényegét az adja, hogy az egyedi ügyekben a bíró mindenféle befolyásolástól mentesen, a törvények, illetve általában a jogszabályok alapján, belső meggyőződése szerint jár el (ABH 1999. 150, 153. pont).

- Ezekből a határozatokból is kitűnik, hogy az Alkotmánybíróság felfogásában a jogorvoslati jog soha nem formai kérdés. A 6/2013 (III.1.) AB határozat tartalmát figyelembe véve megállapítható az is, hogy a jogorvoslati kérdés a tisztességes eljárás biztosítéka, minthogy a törvényi rendelkezések alkalmazásában alappal bízó jogalanyok a hatóságok és a bíróság mulasztása vagy téves jogértelmezése miatt kerülhetne abba a helyzetbe, hogy jogai gyakorlásában sérelmet szenvedjenek. Ebből következően a jogorvoslati jognak a támadott határozatban történő módon való kiürítése az indítványozó egyéb, garanciális jellegű eljárási jogait vonta el, tartalmilag pedig nem reparálható jogsérelmet okozott.

A - többek között a rendkívüli jogorvoslat lehetőségét az alperes részére biztosított - felülvizsgálati értékhatártól függetlenül a bírósági szervezetben nem csupán az Alaptörvény B. cikkében foglalt jogbiztonsági kérdés. A hatáskör telepítéséről az organikus törvénynek minősülő, a bírói szervezetre vonatkozó jogszabályokon túl, az eljárási törvények rendelkeznek és ez fontos része a független és pártatlan bírósághoz való jognak, amely az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése alapján minden ügyfelet megillető jog és a törvényes eljárás eminens biztosítéka. Ennek révén garantálható az ügyfelek bíróság előtti egyenlősége és az eljárási törvények betartása, ami alapvető garancia minden peres fél számára, hogy ügyében nem születik szubjektív alapokon nyugvó, titkolt, preferenciális érdekeket szolgáló határozat, csakis megalapozott és lehetőség szerint az igazságos eredményhez közel álló

döntés. A hierarchikus bírói szervezetben a feleket megillető jogorvoslás joga sérül az minden csak nem tisztességes eljárás, és megkérdőjelezi a bíróság függetlenségét és pártatlanságát.

A régi Pp. 271. § (2) bekezdése szerint ugyanis: "Nincs helye felülvizsgálatnak olyan vagyoni jogi ügyekben, amelyben a felülvizsgálati kérelemben vitatott érték, illetve annak a 24. §, valamint 25. § (3) és (4) bekezdése alapján, továbbá a 25. § (3) bekezdésének az egyesített perekre történő megfelelő alkalmazásával megállapított értéke a hárommillió forintot nem haladja meg...". A törvényben meghatározott kivételek ezen eljárásra nem vonatkoznak.

- A Kúria téves jogértelmezése nem fér össze a tisztességes eljáráshoz tartalmilag hozzátartozó jogbiztonsággal és a kiszámítható, kiegyensúlyozott jogalkalmazási tevékenységgel. Főleg igaz ez a Kúria felülvizsgálati eljárására, ugyanis az Alaptörvény 25. cikk (3) bekezdése szerint: "A Kúria a (2) bekezdésben meghatározottak mellett biztosítja a bíróságok jogalkalmazásának egységét, a bíróságokra kötelező jogegységi határozatot hoz.". Álláspontom szerint a Kúria ítéletének indokolása ellentmondásos, mert az indokolás 36. pontjában kifejtette, hogy a felülvizsgálati eljárásban az alperes kizárólag a kár tényét (bekövetkezését) vitatta, ezért a jogerős ítéletben megállapított alperesi jogellenes magatartás és az összeg nem vizsgálendő (indokolás 36. pontja). Az indokolás 39. pontjában ugyan kifejti a támadott Kúriai ítélet miszerint az alperes érvelése a kár fogalma körében nem alapos, megalapozott viszont abban, hogy az adott ügyben Engem, mint felperest a tartozás teljesítésének teljes hiányában kár nem ért. A felülvizsgálati kérelmet azonban a kár fogalmának téves értékelése, illetve értelmezése ellenére megalapozottnak tartotta. Ugyanakkor elfogadta a Kúria az eljárt bíróságok egyező jogi álláspontját, mely szerint kár lehet az is, hogy a károsult adósságának összege emelkedik. A Kúria elismerte az is: "alperes mulasztása nélkül a jogerő megállapítása utáni kiutalás esetén az én adósságom (tartozásom) a - felülvizsgálati kérelemmel nem érintett összegszerűség alapján - 916.394 forinttal csökkent volna. A Kúria érvelése szerint ez az összeg kárnak minősül, mivel a tartozás teljesítése esetén ennyivel magasabb összeget kell megfizetnem. A régi Ptk. 360. § (1) alapján a kártérítés a károsodás bekövetkeztekor nyomban esedékes. Károsodás viszont csak akkor következik be, amikor a károsult a kárként érvényesített tartozást vagy legalább annak egy részét kifizeti". (EBH.2006/1425.).

Álláspontom szerint a hivatkozott EBH más jogesetre vonatkoztatható. Az én károsodásomra ezt alkalmazni nem lehet.

A Kúria ugyanis figyelmen kívül hagyta azt a tényt, hogy az ellenem indult végrehajtási eljárás a lakóházas ingatlanom elárverezésével nem fejeződött be, mert az értékesítés során befolyt vételár - az alperes mulasztásával 916.384 forinttal növekedett - végrehajtást kérői követelést, illetve az adósságomat nem fedezte. A végrehajtást kérő fennmaradt követelését - lefoglalható további ingatlanvagyon hiányában - a nyugdíjamból történő letiltással teljesíti az önálló bírósági végrehajtó. Téves a Kúria azon következtetése, hogy a jogerős ítélet a régi Ptk. 355. § (4) bekezdését megsértve rendelkezett a kár megállapításáról és ezzel összefüggésben jogszabálysértően marasztalta az alperest kártérítés megfizetésére.

A régi Ptk. 355. § (4) bekezdése ugyanis megtéríteni rendeli azokat a költségeket is, amelyek a károsultat ért vagyoni és nem vagyoni hátrány kiküszöböléséhez szükséges. Nem vitás az ugyanis, hogy a bíróság mulasztásával arányosan növekedtek a végrehajtást kérővel szemben fennálló tartozásom járulékos költségei, amelyek a kár fogalmába tartoznak. Ezek a járulékos költségek a bíróság mulasztásával nyomban emelkedtek, így a károsodásom nem attól függ, hogy a tartozásomat teljesítettem-e, vagy nem. A régi Ptk. 360. § (1) és (2) bekezdése szerint: "(1) A kártérítés a károsodás bekövetkeztekor nyomban esedékes. (2) A kárért felelős személy helyzetére a szerződés teljesítésében késedelmes kötelezettre irányadó szabályokat kell megfelelően alkalmazni.". Arról nem is beszélve továbbá, hogy a régi Ptk. 293. § szerint "Ha a kötelezett kamattal és költséggel is tartozik, és a fizetett összeg az egész tartozás kiegyenlítésére nem elég, azt elsősorban a költségre, azután a kamatra és végül a főtartozásra kell elszámolni. A kötelezett eltérő rendelkezése hatálytalan."

Mindezekre tekintettel hivatkozom arra is, hogy az Alkotmánybíróság felfogásában a jogorvoslathoz való jog soha nem formai kérdés. A 6/2013. (III.1.) AB határozat tartalmát figyelembe véve megállapítható az is, hogy a jogorvoslás kérdése a tisztességes eljárás biztosítója, minthogy a törvényi rendelkezések alkalmazásában alappal bízó jogalanyok a hatóságok és a bíróság mulasztása, vagy téves jogértelmezése miatt sem kerülhetnek abba a helyzetbe, hogy jogaik gyakorlásában sérelmet szenvedjenek. Ebből következően a jogorvoslathoz való jognak a támadott határozatban történő módon való kiüresítése az én egyéb garanciális jellegű eljárási jogaimat vonta el, tartalmilag pedig nem reparálható jogsérelmet okozott.

- Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint a független ítélezés feltétel nélküli alkotmányos védelem alatt áll, ideértve a bírói szervezeten belül a bíróság belső függetlenségének a követelményét is. Az ítélezési tevékenység egyetlen megnyilvánulása sem nélkülözheti az igazságszolgáltatás rendjét meghatározó alkotmányjogi garanciákat, azokat a hatásköri és illetékességi szabályokat, amelyek a működéshez szükséges igazságszolgáltatási szervezetet is kialakítják. Ezek ugyanis tartalmilag azt jelentik, hogy az eljárási törvények a meghatározott típusú ügyeket az Alaptörvénynek megfelelően kialakított igazságszolgáltatási szinteken előzetesen és absztrakt szabályok szerint, a bírák egy meghatározott csoportjára bízva. Ez szoros kapcsolatban áll a bírói függetlenséggel és pártatlansággal, mert előzetesen kizárólag azokat a manipulatív megoldásokat, amelyek az alkotmányos védelem alatt álló tisztességes eljárás követelményeit, az ügyben hozott jogerős döntés jogszerűségét, tárgyszerűségét veszélyezteti.

Az alap-indítványban rögzített tények leírásából is láthatóan a peres eljárás tárgya közvetve az én tulajdonhoz, illetve vagyonhoz való jogomat is érintette. A Kúria döntésével elzárt az ingatlanvagyonom elvesztése miatt a számomra fontos megélhetésemet jelentős mértékben befolyásoló kártérítési összegtől. A végrehajtási eljárásban ugyanis nem csak az ingatlanvagyonomat vesztettem el, hanem az abban lévő berendezési-, felszerelési tárgyaimat, illetve ingóságaimat is. Ez méltánytalan helyzetbe hozott engem, mert lakás és a

szükséges ingóság nélkül szinte a nulláról kellett indulnom. A Kúria döntése így megfosztott engem a kárigényem érvényesítésétől, mellyel együtt megfosztott az Alaptörvény V. cikkében biztosított azon alapjogomtól is, hogy a törvényben meghatározottak szerint a személyem, illetve a tulajdonom ellen intézett jogtalan támadást elhárítsam. Ez a cikk kimondja, hogy: "Mindenkinek joga van törvényben meghatározottak szerint a személye, illetve a tulajdona ellen intézett vagy az ezeket közvetlenül fenyegető jogtalan támadás elhárításához".

b) A jogorvoslati lehetőségek kimerítése

Ahogy azt az előző a) pontban előadtam a tisztelt Alkotmánybíróságnak, az első fokú bírósági ítélet ellen, tehát a Veszprémi Törvényszék 7.P.20.152/2017/39/I-es számú ítéletével szemben a rendes jogorvoslatot kihasználtam akkor, amikor fellebbezéssel éltem és megfellebbezte a döntést az alperes is, a jogorvoslati eljárás folyt a tisztelt Győri Ítéltábla mint másodfokú bíróság előtt a Pf.III.20.269/2018 szám alatt. Alperes pedig kimerítette a rendkívüli jogorvoslati lehetőséget is, felülvizsgálati kérelme alapján járt el a tisztelt Kúria és hozta meg a jelen panasszal támadott ítéletét.

Nyilatkozom továbbá arról is, miszerint az alperesi felülvizsgálati kérelemre indult felülvizsgálat is lezárult, az ügyemben tehát nincs már folyamatban a Kúria előtt felülvizsgálati eljárás, az befejeződött a támadott ítélettel.

Nyilatkozom továbbá arról is a tisztelt Alkotmánybíróságnak, miszerint az ügyben nem éltem perújítással, így perújítási eljárás folyamatban. Ezért nincs a jelen ügyben az *Ügyrend 32. § (3) bekezdése alapján kizáró körülmény*.

c) Az alkotmányjogi panasz benyújtásának határideje

Előadom a tisztelt Alkotmánybíróságnak, miszerint az ügyben eljáró T. Veszprémi Törvényszék, mint első fokú bíróság 2020. április 17. napján kézbesítette a korábbi pártfogó jogi képviselőnek (dr. Mező Balázs Béla egyéni ügyvédnek) az őrá vonatkozó elektronikus eljárás (kapcsolattartás) szabályai szerint a jelen alkotmányjogi panasszal támadott Kúria Pfv.II.20.515/2019/4-es sorszámu ítéletét.

Tehát a támadott döntés kézbesítésének időpontja 2020. 04. 17-e, ebből kifolyólag a jelen alkotmányjogi panasz előterjesztésére nyitva álló, és az Abtv. 30. §. (1) bekezdésében rögzített 60 napos határidő 2020. június 16-án jár le. Ezért írtam fentebb, hogy az előírt 60 napos határidőt megtartva terjesztem elő a jelen alkotmányjogi panaszomat.

d) Az indítványozó érintettségének bemutatása

Előadom a tisztelt Alkotmánybíróságnak, hogy a jelen alkotmányjogi panaszban támadott Kúria, mint felülvizsgálati bíróság Pfv.II.20.515/2019/4-es sorszámu ítélete, engem mint korábbi felperest közvetlenül és személyesen érintett, hiszen a nekem jogerős ítélettel megállapított kártérítést hatályon kívül helyezte, így a vagyoni érdekeimet is sérti. Azonban a fentebb kifejtettek miatt a Kúria tanácsának száma-, illetve összetétele megváltozásának vagy

megváltoztatásának számomra tisztázatlan körülményei miatt az Alaptörvény XXIV. és XXVIII. cikkében biztosított alapvető jogaimat sérti a bepanaszolt kúriai eljárás, míg maga a jogerős ítéletet részben hatályon kívül helyező, és ezáltal a kártérítést megsemmisítő rendelkezése pedig rám közvetlenül kihat.

e) Annak bemutatása, hogy az állított alapjogsérelem a bírói döntést érdemben befolyásolta vagy a felmerült kérdés alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés

Előadom a tisztelt Alkotmánybíróságnak, hogy az előző, 1/a pontban leírt, az ügy történetét felvázoló részben leírtak miatt, álláspontom szerint a Kúria felülvizsgálati III-as számú tanácsáról a II-es számú tanácsra történt átszignálás, valamint az érintett felek értesítése nélkül történt, bíróság összetételének ekkénti megváltoztatása, hogy az érdemi ítélet meghozatalába egy olyan bíró személye került be, aki korábban évekig az alperesi [REDACTED] hivatásos bírása volt, és ezen összetételű három hivatásos bíróból álló tanács, megváltoztatja a korábban eljárt négy hivatásos bíró egybehangzó döntését, és elutasította az egyébként bírósági jogkörben okozott kár megtérítése iránti keresetemet, mely korábbi eljárásban az első fokú bíróság által kirendelt igazságügyi könyvszakértői vélemény alátámasztja a bekövetkezett kárt, tehát a kár bekövetkeztének tényét és az összecszerűségét is, már eleve felveti és véleményem szerint megalapozza az Alaptörvény XXVIII. cikkébe ütközést, mint a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet.

A fentiekre tekintettel álláspontom szerint az Abtv. 29. §-ában rögzített, mindkét feltétel fennáll jelen esetben.

2. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának érdemi indokolása

a) Az Alaptörvény megsértett rendelkezéseinek pontos megjelölése

Ahogy fentebb is megfogalmaztam a támadott döntés álláspontom szerint az Alaptörvény XXVIII. cikkébe, valamint a 28. cikkébe ütközik, az ott rögzített, Alaptörvényben biztosított jogaimat sérti. Különösen az Alaptörvény XXIV. cikk (1) és (2) bekezdésében rögzített alapvető jogaimat sérti, miszerint:

XXVIII. cikk (1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el. ”

Az alperesi [REDACTED] ellen ugyanis azért voltam kénytelen, bírsági jogkörben okozott kár megtérítése iránt pert indítani, mert az ellenem folyamatban volt végrehajtási eljárásban, a lakóházas ingatlanom elárverezését követően a végrehajtó által készített felosztási tervvel szemben előterjesztet végrehajtási kifogásom elbírálása során a Székesfehérvári Járásbíróság közel két és fél évig elmulasztotta jogerősítő záradékkal ellátni a döntését, és azt pedig visszaküldeni (megküldeni) a végrehajtásban eljárt [REDACTED]

önálló bírósági végrehajtónak, aki ebből kifolyólag a végrehajtást kérőnek [REDACTED] nem fizette ki a 2011. július 25-én kelt felosztási terv szerint a befolyt összegeket, egészen 2013. november 8-ig.

Kérem a tisztelt Alkotmánybíróságtól, hogy a becsatolt ítéletekben rögzített tényállást fogadja el a jelen ügyben is a tényállás részeként, ne kelljen megismételnem oldalakon keresztül a bírósági iratok tartalmát.

b) A megsemmisíteni kért bírói döntés alaptörvény-ellenességének indokolása

Az előző pontokban véleményem szerint részletesen kifejtettem, így az a következőkben foglalom össze:

Ahogy fentebb is megfogalmaztam a támadott döntés álláspontom szerint az Alaptörvény XXIV. cikkébe, és a XXVIII. cikkébe, valamint a 28. cikkébe ütközik, az ott rögzített, Alaptörvényben biztosított jogaimat sérti. Különösen az Alaptörvény XXIV. cikk (1) és (2) bekezdésében rögzített alapvető jogaimat sérti, miszerint:

XXIV. cikk (1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni. (2) Mindenkinek joga van törvényben meghatározottak szerint a hatóságok által feladatuk teljesítése során neki jogellenesen okozott kár megtérítésére.

XXVIII. cikk (1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el. "

Az alperesi [REDACTED] ellen ugyanis azért voltam kénytelen, bírósági jogkörben okozott kár megtérítése iránt pert indítani, mert az ellenem folyamatban volt végrehajtási eljárásban, a lakóházas ingatlanom elárverezését követően a végrehajtó által készített felosztási tervvel szemben előterjesztet végrehajtási kifogásom elbírálása során a [REDACTED] Járásbíróság közel két és fél évig elmulasztotta jogerősítő záradékkal ellátni a döntését, és azt pedig visszaküldeni (megküldeni) a végrehajtásban eljáró [REDACTED] önálló bírósági végrehajtónak, aki ebből kifolyólag a végrehajtást kérőnek [REDACTED] nem fizette ki a 2011. július 25-én kelt felosztási terv szerint a befolyt összegeket, egészen 2013. november 8-ig.

Előadom a tisztelt Alkotmánybíróságnak, hogy az előző, 1/a pontban leírt, az ügy történetét felvázoló részben leírtak miatt, álláspontom szerint a Kúria felülvizsgálati III-as számú tanácsáról a II-es számú tanácsra történt átszignálás, valamint az érintett felek értesítése nélkül történt, bíróság összetételének ekkénti megváltoztatása, hogy az érdemi ítélet meghozatalába egy olyan bíró személye került be, aki korábban évekig az alperesi [REDACTED] hivatásos bírāja volt, és ezen összetételű három hivatásos bíróból álló tanács, megváltoztatja a korábban eljáró négy hivatásos bíró egybehangzó

döntését, és elutasította az egyébként bírósági jogkörben okozott kár megtérítése iránti keresetemet, mely korábbi eljárásban az első fokú bíróság által kirendelt igazságügyi könyvszakértői vélemény alátámasztja a bekövetkezett kárt, tehát a kár bekövetkeztének tényét és az összecszerűségét is, már eleve felveti és véleményem szerint megalapozza az Alaptörvény XXIV. és a XXVIII. cikkébe ütközést, mint a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség

A fentebb hivatkozott, a kár bekövetkezésének azon negligálása, melyet a tisztelt Kúria levezetett a Pfv.II.20.515/2019/4-es számú ítélete indokolásában (a 38-55-ös pontjaiban) ezen évelés pedig a józan ésszel ellentétes, amit pedig az Alaptörvény 28. cikke deklarált. A Kúria támadott érvelése álláspontom szerint *alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés*.

A fentebb kifejtettek miatt a Kúria tanácsának száma-, illetve összetétele megváltozásának vagy megváltoztatásának számomra tisztázatlan körülményei miatt az Alaptörvény XXVIII. cikkében biztosított alapvető jogaimat sérti a bepanaszolt kúriai eljárás, míg maga a jogerős ítéletet részben hatályon kívül helyező, és ezáltal a kártérítést megsemmisítő rendelkezése pedig rám közvetlenül kihat, és a döntés illetve annak érvelése pedig az Alaptörvény 28. cikkét sérti, mert az a józan ésszel ellentétes, arról nem is beszélve, hogy azon megállapítása, miszerint én nem törlesztettem, illetve nem fizettem volna bele a tartozásomba, nem fedti a valóságot, sőt kifejezetten iratellenes! Ugyanis az ellenem folyó végrehajtási eljárásban árverezték el az egyetlen ingatlan-vagyonomat [REDACTED] (alatti családi házat), az ebből befolyt árverési vételár felosztása körüli kifogas elbírálása, illetve a döntés jogerősítésének évekig tartó elodázása okozta a káromat, mert emiatt évekkel később kapta csak meg a végrehajtást kérő [REDACTED] a neki járó befolyt összeget. Másrészt pedig figyelmen kívül hagyta a T. Kúria azt is, hogy mindaddig levonatta az eljárt végrehajtó [REDACTED] az öregségi nyugdíjamból az egykori [REDACTED] től felvett lakáscélú, deviza (CHF) alapú hitel tartozásomként a nyugdíjam 3 [REDACTED] 2014-es évben megszületett DH1 és DH2-es törvényekkel fel nem függesztette az Országgyűlés a lakáscélú hitelek végrehajtását. Így tehát törlesztettem a végrehajtási eljárásokban ellenem lefolytatott végrehajtási cselekmények útján a tartozásomból.

3. Egyéb nyilatkozatok és mellékletek

a) Nyilatkozat arról, ha az indítványozó kezdeményezte-e a bíróságon az alkotmányjogi panasszal támadott bírósági ítélet végrehajtásának felfüggesztését.

Nyilatkozom arról a tisztelt Alkotmánybíróságnak, hogy a támadott bírósági ítélet végrehajtásának felfüggesztését nem kezdeményeztem.

b) Ügyvédi meghatalmazás eredeti példánya, vagy jogtanácsosi igazolvány másolata, ha az indítványozó jogi képviselővel jár el. (Melléklet)

c) Nyilatkozat az indítványozó személyes adatainak nyilvánosságra hozhatóságáról (Melléklet)

Alulírott Beiner József indítványozó a jelen alkotmányjogi panasz aláírásával egyben nyilatkozom arról, hogy a *személyes adataim közzétételéhez hozzájárulok*.

d) Az érintettséget alátámasztó dokumentumok egyszerű másolata (Mellékletek):

- Veszprémi Törvényszék 7.P.20.152/2017/39-I. sorszámú ítélete;
- Tarró István igazságügyi könyvszakértő úr 2018. 03. 21-én kelt szakvéleménye;
- Győri Ítélőtábla Pf.III.20.269/2018/6 sorszámú (2018. 11. 27. napján kelt) ítélete;
- Székesfehérvári Járási Hivatala Hatósági Főosztály Gyámügyi és Igazságügyi Osztálya pártfogó jogi képviselőt kirendelő, FEE/301/360350-3/2017. számú határozata;
- Kúria Pfv.II.20.515/2019/4 sorszámú (2020. március 03. napján kelt) ítélete;
- Kúria Pfv.III.20.515/2019/3-as sorszámú (2019. március 28. napján kelt) végzése;
- Kúria Pfv.III.20.515/2019/2-es sorszámú végzése

Kelt: Székesfehérvár, 2020. augusztus 11.

Beiner József

Előttük, mint tanúk előtt:

Tanú 1.

Tanú 2.